

Català

Castell de Bellver Museu d'Història de la Ciutat

Foto: MAZMEN FOTOGRAFIA

El Museu d'Història de la Ciutat

Com a Museu d'Història de la Ciutat, a les seves sales Bellver ofereix un recorregut per l'evolució de Palma, des dels assentaments talaiòtics fins al segle XX, passant per la conquesta romana el segle 123 a.C. i la fundació de l'actual nucli urbà, l'etapa musulmana a partir de 903, la conquesta catalana el 1229, l'establiment del Regne de Mallorca (1276-1349), la construcció de les murades renaixentistes de Palma, i el seu enderrocament el 1903.

Plànol de la Ciutat de Mallorca (c. 1647)
Foto: Joan Ramon Bonet

A la planta noble del castell se situa la col·lecció d'Antoni Despuig (Palma 1745 - Lucca 1813). Fill dels comtes de Montenegro, Despuig va ser un dels personatges més destacats de la il·lustració mallorquina, mecenes d'artistes i persona assídua als cercles intel·lectuals de l'època.

Durant els anys en què el cardenal va residir a Roma va reunir una important col·lecció de peces escultòriques i epigràfiques clàssiques, en una època en què el col·leccionisme particular d'antiguitats era molt freqüent. Una part de les peces provenien d'una excavació que ell mateix va realitzar a Ariccia, molt a prop de Roma. Igualment, com era habitual a l'època, Despuig va encomanar un nombre important de peces històriques i en va comprar d'altres a antiquaris que oferien el material.

El Museu d'Història de la Ciutat allotja una part important d'aquesta col·lecció, adquirida per l'Ajuntament de Palma el 1923 gràcies a la intervenció de la Societat Arqueològica Lul·liana i d'un grup d'intel·lectuals mallorquins.

Bust de Livia.
Còpia del segle XVIII
d'un taller romà.
Foto: Joan Ramon Bonet

Hermafrodita Borghese.
Còpia del segle XVIII d'un taller romà.
Foto: Magdalena Rosselló

Castell de Bellver Museu d'Història de la Ciutat

C/ Camilo José Cela, s/n
07014 - Palma de Mallorca
Tel. 971 73 50 65 / Fax. 971 45 43 73
castelldebellver@palma.cat

Informació d'horaris a la pàgina web:
<https://castelldebellver.palma.cat>

ACCESSOS:

Bus 50 (bus turístic). Parada Castell de Bellver

Busos 3, 20 i 46 (pel Terreno) EMT Palma

- Aturada Plaça Gomila, pujada a peu (20' aprox.) pel carrer Bellver i escala.
- Aturada carrer Joan Miró 16, pujada a peu (20' aprox.) pel carrer Camilo José Cela a través del bosc (no està senyalitzat).
- Aturada carrer Joan Miró 16, pujada a peu 2,5 km pel carrer Camilo José Cela i carretera.

Hi ha una **parada de taxis** a l'inici del carrer Camilo José Cela (971 401 414)

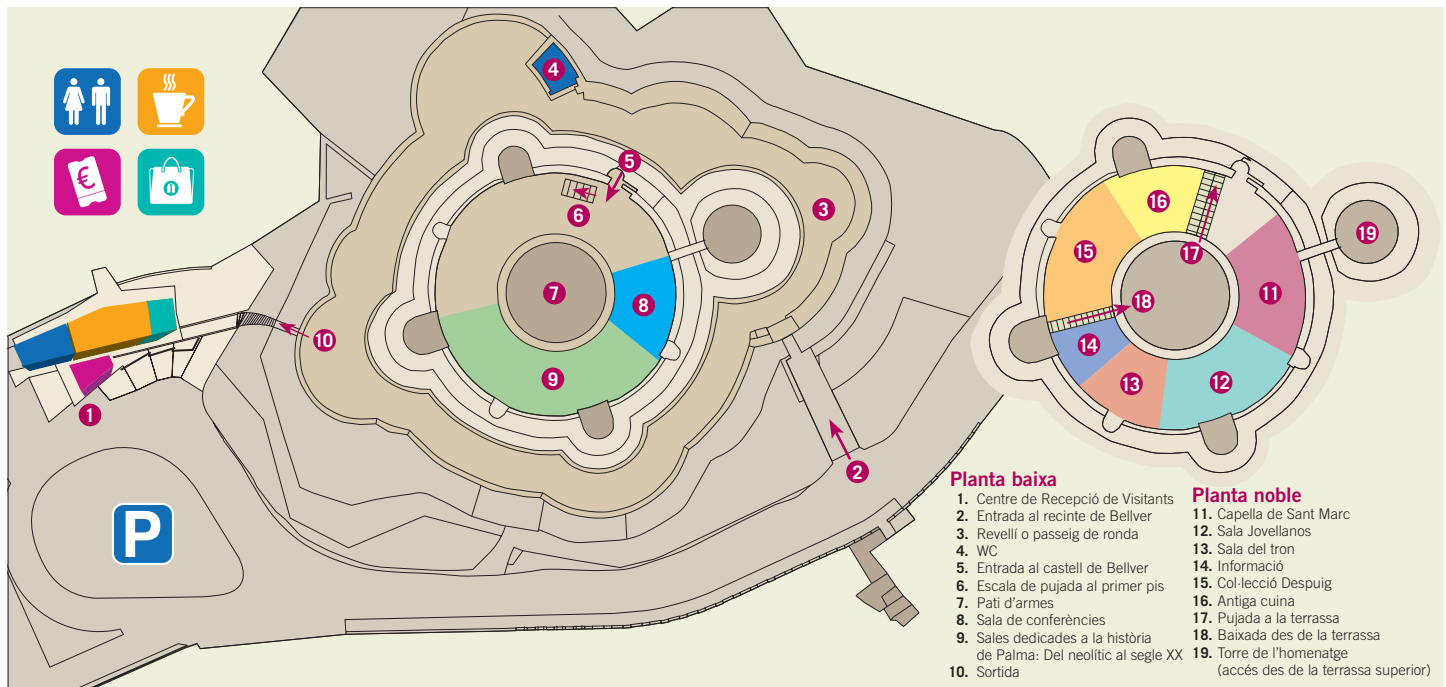
Vehicle particular, accés pel carrer Camilo José Cela fins a l'àrea de pàrquing del Castell

PREUS

Entrada normal	4€
Residents a Palma Agències de Viatges	2,5€
Jubilats. Menors de 14 a 18 anys Adults titulars del carnet jove o similar Grups culturals homologats Institucions públiques	2€
Visites en diumenge Menors de 14 anys Centres escolars Grups d'alumnes acompanyats d'un professor Grups de persones amb discapacitat Grups de persones grans Personal docent acreditat Membres de l'ICOM	Entrada gratuïta

VISITES GUIADES en català

De dimarts a divendres a les 16 h (18 h estiu)
Servei gratuït sotmès a disponibilitat

Pati d'armes. Foto: Bruno Cabot

El castell de Bellver

Entre les construccions bastides al llarg de la història de Mallorca, el castell de Bellver és, sens dubte, una de les més originals i emblemàtiques. El castell fou construït entre 1300 i 1311 per ordre directa del rei Jaume II de Mallorca i està situat a uns 3 quilòmetres del centre de Ciutat, sobre un puig a 112 metres d'alçada. El recinte respon a un pla molt concret i ben original. Consta d'un edifici d'estil gòtic de planta perfectament circular, que s'organitza al voltant d'un pati també circular, amb quatre grans torres orientades cap als quatre punts cardinals. L'anomenada torre major, en direcció nord, està exempta de la resta del conjunt, mentre que la resta de torres estan encastades al cos principal. Tot i que s'hagin volgut cercar precedents de castells circulars en els quals Bellver s'inspiràs, tot fa pensar que l'obra mallorquina és una obra innovadora i genuïna.

El material en què fou realitzat el castell de Bellver és marès, un tipus de pedra arenosa fàcil de treballar i que es troba molt freqüentment a tota la geografia balear. Bona part de la pedra prové de les coves que es troben davall del castell, així com d'altres pedreres del mateix bosc, de Portals Vells i de Santanyi.

Bellver després de 1343

Després de servir com a residència reial, Bellver va allotjar durant molts anys les principals autoritats de l'illa, alhora que va començar a servir com a presó ocasional.

A partir de la Guerra de Successió (1700-1715) el castell es va convertir en una de les principals presons de l'illa. El castell va esdevenir un indret especialment útil quan es va pretendre silenciar la veu i incomunicar els personatges amb major influència política i social. Importants personalitats com l'intel·lectual il·lustrat Gaspar Melchor de Jovellanos, l'astrònom i polític François Aragó o el general liberal Luis Lacy foren enviats a Bellver. Ja en temps de la Guerra Civil espanyola (1936-1939) el castell va viure els moments més tristos i amargs de la seva història, amb l'empresonament de més de 800 republicans defensors del govern legítim sorgit democràticament de les urnes.

Revellí exterior

El mateix segle XIV ja es va començar a construir una línia defensiva exterior al castell que apareix als documents anomenada com a banc. A mitjan segle XVI, aquesta singular obra fou successivament amplada i adaptada als progressos de l'artilleria degut a la necessitat d'incrementar les defenses del port i la ciutat. Ja el 1713, en ple conflicte successori, després de la mort de Carles II els partidaris de l'arxiduc Carles d'Àustria construïren una nova línia defensiva exterior que havia de servir per fer front a l'avanç de les forces del Borbó Felip d'Anjou.

Bellver: La funció defensiva i la funció residencial

La construcció del castell de Bellver era conseqüència d'una planificada organització de les accions de defensa per part de la Casa Reial de Mallorca. Des del cim del puig es tenia una perspectiva immillorable per al control de les amenaces foranes que podien arribar per terra i per mar. Bellver fou concebut també com un palau-fortalesa en el qual els governants podrien resguardar-se amb seguretat en cas de perill. De tota manera, malgrat el seu caràcter defensiu, l'interior del castell presentava un gust elegant i refinat, digne d'una residència reial, ideal per a l'esbarjo dels privilegiats que hi habitaven.

La torre major

Foto: Rafael Blanc

La torre major, perfectament protegida i aïllada de la resta de la fortalesa, era l'últim reducte de resistència si Bellver era atacat. En aquest tipus de torres s'hi celebrava, de manera tradicional, la cerimònia d'homenatge, per la qual el castellà, com a màxim responsable de la fortalesa, realitzava un jurament de fidelitat i obediència al seu rei o senyor i es comprometia a defensar el castell. Durant molts d'anys la torre major fou usada també com a presó. Una important col·lecció de grafitis són una prova d'aquell període de confinament.

Interiors del castell

És dins del castell on es pot contemplar tota la seva grandesa i exquisit i veure que, a part de com a fortalesa, el castell fou concebut com una residència reial amb uns acabats elegants i refinats. A la planta baixa hi havia estances destinades bàsicament a l'abastament de Bellver, mentre que a la planta noble s'ubicaven les habitacions i dependències de la família reial; les sales oficials per a la celebració de reunions, recepcions i cerimònies, així com la capella de Sant Marc.

Pau Marimon Ribas

Frontal d'altar de la capella de Sant Marc, c.1550. Foto: Joan Ramon Bonet